

PROTOKOL O VÝSLECHU OSOBY MLADŠÍ 15 LET

V Bystřici dne 5.května 1967 byl vyslechnut v 16,00 hodin :

Karel V O B O Ř I L , nar. [redacted] 1954 Trutnov

bydliště: Tachov [redacted]

název a místo školy: ZDŠ Tachov -budova 12 letky

členství v Pionýru: člen

totožnost zjištěna - výpovědí

žije u rodičů

otec: Josef VOBOŘIL, soustružník STS Tachov

matka: Blanka VOBOŘILOVÁ, vychovatelka mateřské
školy v Boru u Tachova,

majetkové poměry rodičů: vlastní chatu

poměr k projednávané věci: pokusil se o opuštění
republiky, dle § 8/1,
109/1 tr.z.

výslech konán za přítomnosti: staršího prok.
KP v Plzni JUDr.Karla ANDĚLA

Po poučení přiměřeném věku a napomenutí, aby mluvil pravdu,
vyslýchávaný uvádí:

Již od 2 třídy ZDŠ chodím do jedné třídy společně s Františkem MÜHBAUEREM, se kterým také kamarádím i mimo školu, neboť bydlíme v Tachově v jedné ulici. Někdy před 1.květnem 1967 jsme spolu začali hovořit o tom, že bychom mohli ilegálně odejít z ČSSR do NSR, jelik ož jsme měli oba ve škole špatný prospěch. Domnívali jsme se, že v NSR se nebudeme muset učit a chtěli jsme odejet nějakou lodí na nějaký malinký ostrov, kde jsme chtěli žít. S myšlenkou na útěk do NSR prvně přišel František MÜHBAUER s tím, že má v NSR tetu a u této, že bychom mohli zpočátku bydlet a později pak odejet někam lodí jak jsem již uvedl. Dne 2.5.1967 při cestě ze školy jsme se domluvili, že ve čtvrtek t.j. dne 4.5.1967 se brzy ráno sejdeme v bytě u MÜHBAUERA odkud odjedeme na Pec okr.Domažlice a odtud se pokusíme o přechod státních hranic z ČSSR do NSR. Na tento den jsme se domluvili proto, že jak moje rodiče tak matka MÜHBAUERA byly v zaměstnání. Měli jsme se setkat v 7.30 hodin, abychom stihli vlak z Tachova do Trhanova

Karel Voboril

a jelikož jsem přišel po 7.30 hodin tak nám vlak ujel. V bytě jsme se dívali do školního atlasu, kde v NSR bydlí teta MÜHBAUERA. Jmenovaný odešel do předsíně v mojí přítomnosti a z jedné skříně vyňal z uloženého, prádla dvě pistole ráže 6.35 mm a náboje, myslím, že v každém zásobníku bylo 5 kusů ostrých nábojů. Jednu z těchto pistolí mě dal/která byla tvarem menší větší / se zásobníkem s 5 ks nábojů v černém koženém pouzdře. MÜHBAUER si ponechal druhou pistolí rovněž s 5 kusy nábojů a toto byla v červeném koženém pouzdře. MÜHBAUER navrhoval, abychom si pistole s pouzdry připjali na opasek u kalhot. Já jsem měl strach, že by pistole mohl u nás někdo vidět a proto jsem si já pistolí uschoval do batohu a MÜHBAUER do tašky. Na cestu jsem měl dvě rybí konzervy a 8 Kčs, které jsem vzal v bytě svých a rodičů a peníze jsem si uspořil. MÜHBAUER v bytě své matky vzal asi tři masové konzervy a 10 Kčs. Dále vzal na cestu jednu dýku, kterou mu měla dříve jeho matka zakoupit, druhou dýku kterou jsem měl při zadržení kromě pistole u sebe, mě dal MÜHBAUER v osadě Pec, kde jí měl uschovanou v době zemřelé babičky.

Jak jsem již uvedl dne 4.5.1967 nám ujel vlak z Tachova a proto jsme šli pěšky ^{do} Boru u Tachova, kam jsme na nádraží přišli asi ve 13.30 hodin. Ve 14.00 hodin jsme z nádraží v Boru u Tachova vyjeli vlakem do Trhanova okr. Domažlice a odtud jsme pěšky šli do osady Pec, kam jsme přišli asi kolem 17.00 hodiny. V této osadě jsme si v prodejně potravin zakoupili čtvrtku chleba a odešli jsme do domu kde před úmrtím bydlela babička MÜHBAUERA. Jelikož byt byl uzamčen vlezli jsme do bytu oknem, které špatně doléhalo. V bytě jsme si zatopili, najedli jsme se a šli spat. Spali jsme se v přízemí v postelích, aniž jsme rozsvítili světlo. Spát jsme šli poměrně brzo, jelikož jsme byli unavení. O přechodu státních hranic jsme již prakticky nemluvili neboť jsme již byli domluveni. V osadě Pec jsme po našem příchodu hovořili s nějakou dívkou, která chodí asi do 9 třídy a zná se s MÜHBAUEREM. S touto dívkou jsme krátce hovořili na nádraží v Trhanově a po cestě do osady Pec, kde jsme se rozešli. Dnešního dne t.j. 5.5.1967 kolem 7.00 hodiny jsme se probudili a po najedění jsme se vydali směrem ke státní hranici z osady Pec. Cestu nemohu přesně popsat, jelikož tento prostor neznám, a směr udával MÜHBAUER, který velmi často na Pec jezdil se svoji matkou a s tate i chodil směrem ke státní hranici na sběr lesních plodin. Chtěl bych dodat, že na cestu jsme měli ještě dalekohled a hrací karty, které společně s klíčem od bytu MÜHBAUERA jsme před odchodem zanechali v domě, kde jsme na Peci přespali. Dalekohled jsme nevzali proto, že MÜHBAUER

Karel Dobrošil

říkal, že by nám překážel a že v lese bychom s ním stejně nic neviděli. Z domu jsme odešli přes zahradu do lesa, aby nás nikdo z obyvatel Pece neviděl. Jak jsem již uvedl, pokračovali jsme v cestě ke státní hranici a to většinou lesem. Směr MÜHBAUER volil podle nějakých cest, ale šli jsme lesem, abychom nebyli někým spatřeni a zadrženi. Asi na poloviční cestě ke státní hranici jsme narazili v lese na nějakou lesní školku kde pracovaly dvě starší ženy a tyto se nás dotazovaly kam jdeme. MÜHBAUER ženám řekl, že jdeme na houby, na což se nám obě ženy smály, že ještě houby nerostou. Protože jsme u silnice asi 500 m od nás viděli stát jednoho vojáka, zatočili jsme rychle do lesa šli jsme dále. Asi po 1 hodině chůze od této školky jsme přebrodili potok a dostali jsme se k nějakým drátům na vzdálenost asi 30 m. U drátů byla pozorovatelná na které jsme viděli asi 2 vojáky. Společně jsme se domluvili, že pozorovatelnou obejdeme, jelikož jsme se báli, že by nás vojáci chytli. V místě odkud jsme pozorovali vojáky na strážní věži byly rozvaliny nějakého stavení. Z tohoto místa jsem pak pokračoval na levou stranu asi 500 m při čemž jsme museli přejít několikrát uvedený již potok. Šli jsme lesem mezi potokem a nějakou lesní cestou, kde jsme opět uviděli z lesa další strážní věž. Proto jsme se rozhodli, že půjdeme dále, abychom se opět věži vyhnuli. V této době jsem ale viděl jednoho vojáka, který běžel směrem od strážní věže a nadbíhal nám do směru našeho postupu. Upozornil jsem na to MÜHBAUERA, který říkal, že nikoho nevidí, ale přesto jsme se rozběhli a vzdalovali jsme se od potoka. Za nějakou chvíli jsme uslyšeli s sebou volání: "Stůj" na což jsme se zastavili a viděli jsme za sebou vojáka. Voják nás vyzval, abychom k němu přišli a sám k šel rovněž k nám. Když jsme se s vojákem setkali, říkal jsem mu proč nás honí, na což ten odpověděl, že to dobře víme a vyzval nás, abychom šli před ním. Když jsme sáhali lesem s kypce k potoku a šli vedle sebe, MÜHBAUER mě potíhu pošeptal, že se zastřelíme. Na toto jsem mu odpověděl: "že jo" a ještě jsem na souhlas kývl hlavou. Ještě nežli jsme došli před vojákem k potoku, kdy již MÜHBAUER šel přede mnou, chtěl jsem si připravit pistoli, kterou jsem měl za pasem u kalhot a chtěl jsem si tuto odjistit, neb jsem ji měl nabitou a zajištěnou. Při tom, když jsem si chtěl pistoli odjistit spadla mě pistole za kalhoty do pravé nohavice a nevypadla mě na zem z toho důvodu, že jsem měl dvoje kalhoty a tyto jsem měl zastrčené v punčochách. Od této chvíle jsem si pak pravou rukou přidržoval spadlou pistoli v kalhotách. Když jsme došli k potoku, vyzval nás voják, abychom

Karel Voboril

potok před ním přebrodil a šel stále za námi. Od potoka po přebrodění šel stále jako první MÜHBAUER a já šel za ním asi 4-5m a za námi šel voják, který nás v lese u státní hranici přistihl. Za mnou asi 10 m šel stále uvedený voják. Asi 30 m od potoka jsem viděl jak náhle MÜHBAUER zvedl pravou ruku a tuto si přiložil k hlavě. V zápětí na to jsem uslyšel výstřel a viděl jsem, že MÜHBAUER nejprve klesl na kolena a v zápětí se převrátil na záda, při čemž mu spadla na levou stranu taška, kterou nesl na zádech. Já jsem se ohlédl za sebe a uviděl jsem vojáka, který po výstřelu směrem k nám rychle přibíhal. Doběhl jsem k místu, kde ležel na zádech MÜHBAUER a viděl jsem, že mu z hlavy z obou stran vytéká krev. Ihned za mnou k místu kde ležel MÜHBAUER doběhl voják, který šel za námi a začal ihned MÜHBAUERA obvazovat. Asi za půl minuty doběhl na místo další voják který rovněž pomáhá ošetřovat MÜHBAUERA. Tento druhý voják mě pak prohlédla našel u mne v mohavici pistoli. Později pak přijeli další vojáci a důstojníci, kteří MÜHBAUERA někam odvezli sanitním autem.

Otázka : Kde jste si opatřili obě pistole a k jakému účelu jste tyto měli sebou při cestě ke státní hranici ?

Odpověď: O tom, že v bytě MÜHBAUEROVÝCH jsou dvě pistole jsem věděl již od té doby, kdy jsme chodili do 5 třídy. Asi před 14 dny přinesl MÜHBAUER pistoli/ ze které se dnešního dne postřelil/ do rokle u Tachova, kde se říká "Na mohyle", kde jsem já vystřelil jednu ránu do rybníčku. Více jsme nestříleli a MÜHBAUER pistoli zase odnesl. Od té doby jsem pistoli neviděl, až do 4.5.1967 jak jsem již uvedl. Pistole jsme si sebou brali z toho důvodu, že jsme se již předem domluvili, že když bychom měli být zadrženi vojáky PS že se zastřelíme, abychom nebyli potrestáni. Dále MÜHBAUER říkal, že kdyby na nás pustili vojáci PS psa, že ho nechá doběhnout asi na tři metry a zastřelí ho. Dále říkal, že kdyby nás chtěli vojáci PS chytit, že je střelí do ruky. Sám jsem nikdy neviděl MÜHBAUERA střílet, ale že již asi dvakrát z jedné z pistolí střílel. Více k celé věci nemám.

Po přečtení protokolu prohlašuje nezletilý, že obsah protokolu souhlasí s jeho výpovědí a nežadá doplnění ani změny. Protokol byl v 17.00 hod. přerušen a pokračováno v něm od 20.00 hodin do 20.55 hod.

Vyšetřovatel StB :
mjr. MICHAL V.

přečtení a podpisu
protokolu přítomen:
mjr. LUKÁŠ Mír.

Nezletilý - Svědek :
Karel VOBOŘIL v.r.

Osoba výsledku přítomná:
Starší prokurátor KP Plzeň
JUDr. ANDĚL Karel v.r.

Karel Vobořil

*na předem domluvenou výpověď
protokolu je vše jako jak
Volavil tak se shodo*

V Tachově, dne 25.5.1967.

PROTOKOL O VÝSLECHU OSOBY MLADŠÍ 15 LET

V Tachově, dne 25.5.1967 byl vyslechnut v 11.00 hodin

Karel VOBOŘIL, nar. [redacted] okr. detto,
Bydliště : [redacted]
název místa školy: ZDŠ Tachov-budova 12 letky,
členství v pionýru: člen,
totožnost zjištěna dle matky nezletilce,
žije u rodičů,

Otec : Josef VOBOŘIL, soustrážník Technický rozvoj Tachov,
matka : Blanka VOBOŘILOVÁ, vychovatelka mateřské školky
v Boru u Tachova,
majetkové poměry rodičů : vlastní chatu,
poměr k projednávané věci : pokusil se o opuštění repu-
bliky dle §§ 8/1, 109/1 tr. zákona

Výslech konán za přítomnosti matky Blanky VOBOŘILOVÉ na
O-StB Tachov, kam jej matka přivedla.

Po poučení přiměřenému věku a napomenutí, aby mluvil
pravdu, vyslýchaný uvádí :

Pro útěk do zahraničí s Františkem Mühlbauerem jsem se rozhodl
proto, že jsme se nechtěli učit. Mysleli jsme, že se v zahraničí
nebudeme muset učit. Dále také proto, že jsme byli dosti často s Mühlbauerem
bití od učitelky která nás měla na kreslení a jedná se o ALBŮVOU, která
vyučuje v naší škole. Tato nás dosti často bila tak, že mě z toho bolela
hlava. Proto jsem byl pro útěk do zahraničí.

K pistolím bych chtěl říci, že tyto vzal doma František Mühlbauer
ve skříni a to druhé skříni, když se k ním šlo do chodby. Obě byly mezi
prádlem. Pistole jsme brali proto, by jsme s nimi při pronásledování
psem tohoto zastřelili, nebo že by jsme postřelili hlídku Pohraniční
stráže. Toto jsme si s Mühlbauerem vykládali již v Tachově, než jsme
začali prchat. Jinak jsme měli také pistole proto, že by jsme se když
by to jinak nešlo přes hranice, že by jsme se s nimi zastřelili. Také
toto jsme projednávali v Tachově a na samotných hranicích, když jsme
byli zadženi hlídkou PS již bylo jenom to, že jsme si dali znamení
k provedení zastřelení se. Mě se to nepodařilo, protože jsem pistoli
odjišťoval a ano mi padla do kalhot, takže jsem se jí již nemohl zmocnit.

Vobořil Karel

29.

Dále bych chtěl uvést, že když jsme spali v osadě Pec u Domažlic v domě, který patřil Mühlbauerum ráno dne 5.5.1967 napsal František Mühlbauer dva malé dopisy a to na vytržené papíry z notesu, který měl nažloutlou barvu. Co v těchto dopisech Mühlbauer psal nemohu říci, než to, že v jednom bylo v začátku psáno, že utíká proto, že se nechce učit. Jeden z těchto dopisů pak dal do obálky od starého dopisu a nechal vše na stole v kuchyni. Co tento dopis obsahoval nemohu říci. Dále jsme v kuchyni zanechali dalekohled, karty na hraní a klíč od bytu jež mají v Tachově. V tomto bytě jsme si nic nebrali a věci co jsme měli sebou jsme si vzali každý doma již v Tachově

Protokol skončen ve 11.45 hodin. Po přečtení protokolu nezletilý prohlašuje, že tento souhlasí s jeho výpovědí a nežádá doplnění ani změnu protokolu.

Vyšetřovatel StB :
kpt. Jany St.
[Handwritten signature]

Přečtení a podpisu
protokolu přítomen :
[Handwritten signature]
npor. Liška.

Nezletilý svědek :
Karel VOBORIL, v. r.
[Handwritten signature: Voboril Karel]

Osoba výsledku přítomna :
Blanka VOBORILOVÁ matka :
[Handwritten signature: Voborilova Blanka]

ARCHIV BEZPEČNO
Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1. 1. 2008 podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. b) ZK